Budka Suflera - Najlepsze Hity (1974/2004)

01. Jestem Stad
02. Tyle z Tego Masz
03. Za ostatni grosz
04. Sen O Dolinie play
05. Jolka, Jolka Pami tasz
06. Cisza Jak Ta
07. Takie Tango
08. Jeden Raz
09. Nowa Wieïa Babel
10. Bal Wszystkich Swietych
11. Nawiedzony Dom play
12. Miejsce na milosc
Obecny skład zespołu: * Krzysztof Cugowski – śpiew * Romuald Lipko – instrumenty klawiszowe * Tomasz Zeliszewski – perkusja * Łukasz Pilch – gitara elektryczna * Mirosław Stępień – gitara basowa * Piotr Kominek – instrumenty klawiszowe * Anna Patynek – instrumenty perkusyjne * Małgorzata Orczyk – śpiew * Tatiana Rupik – śpiew

Budka Suflera – polski zespół rockowy założony w Lublinie w 1974 roku przez Krzysztofa Cugowskiego, Romualda Lipko i Tomasza Zeliszewskiego, działający do dziś w wielokrotnie zmienianym składzie. Ta przygoda nie trwała jednak długo. Grupa wkrótce się rozwiązała i wróciła do tworzenia muzyki już z Romualdem Lipko w składzie – w roku 1972. Później był już wspomniany „Sen o Dolinie” i prawdziwa eksplozja popularności, która dała grupie motywację do dalszej pracy.

Fonograficzny debiut Budki Suflera to płyta „Cień Wielkiej Góry” z 1975 roku. Zespół nagrał album w składzie: Krzysztof Cugowski, Romuald Lipko, Tomasz Zeliszewski i Andrzej Ziółkowski. W nagraniu gościnnie wystąpili również Czesław Niemen oraz zespół Alibabki. Płyta

jest do dziś uznawana za jedną z najważniejszych w historii polskiego rocka. Kolejne wydawnictwo Budki Suflera to album „Przechodniem byłem między wami", który nie powtórzył jednak spektakularnego sukcesu debiutu. W 1978 zespół opuścił Krzysztof Cugowski, który zdecydował się na karierę solową. Na pozycji wokalisty w grupie próbowali sił Stanisław Wenglorz, a niedługo potem Budka Suflera zaangażowała Romualda Czystawa.

W swojej karierze zespół często współpracował także ze zdolnymi wokalistkami. Pierwszą ważną była Anna Jantar, z którą muzycy przygotowali wielki przebój „Nic nie może przecież wiecznie trwać". Stworzenie całej płyty uniemożliwiła tragiczna śmierć wokalistki. Kolejna płyta Budki Suflera „Ona przyszła prosto z chmur" została nagrana z dodatkowym gitarzystą Zdzisławem Janiakiem. Następnie grupa pomogła w nagraniach młodej wokalistce Izabeli Trojanowskiej, tworząc z nią takie hity jak „Wszystko czego dziś chce", czy „Tyle samo prawd, ile kłamstw", a w końcu kompletując cały album. Później drogi zespołu i wokalistki rozeszły się.

Budka Suflera przygotowała swój własny album „Za ostatni grosz", który okazał się kolejnym wielkim sukcesem, głównie dzięki znakomitej kompozycji tytułowej. Po nagraniu płyty z zespołu odszedł jeden z założycieli – Andrzej Ziółkowski, a do Budki dołączył basista Mieczysław Jurecki. Lata 80. to czas udanej współpracy grupy z wokalistką Urszulą Kasprzak, znaną dziś po prostu jako Urszula. Wspólnie nagrali cztery albumy i przeboje takie, jak m.in. „Malinowy Król" czy „Dmuchawce, latawce, wiatr". Pod koniec 1982 roku w zespole znów zmienił się wokalista – tym razem został nim Felicjan Andrzejczak. To właśnie z nim grupa nagrała swój wielki przebój „Jolka, Jolka pamiętasz". Jednak kolejny album „Czas czekania, czas olśnienia" przyniósł powrót do grupy Krzysztofa Cugowskiego.

Następne płyty to „Giganci tańczą" z 1986, oraz „Ratujmy co się da" wydany dwa lata później. Z powodu trudnej sytuacji na rynku muzycznym w tamtych czasach muzycy szukali zajęci również poza zespołem. Ważny w historii Budki Suflera był także wyjazd na trasę koncertową do Stanów Zjednoczonych a także upamiętniające to wydarzanie wydanie minialbumu „American Tour", który jest dziś białym krukiem w dyskografii grupy. Triumfalny powrót zespołu do wielkiej formy i przebojów nastąpił wraz z płytą „Cisza" (1993) nagranej w składzie: Cugowski, Lipko, Zaliszewski, Jurecki, którzy rozpoczęli współpracę z nowym gitarzystą – Markiem Radulim. Sukces osiągnęły piosenki „Twoje radio" oraz „Cisza jak ta", a płyta zdobyła status złotej.

Dwa lata później grupa nagrała krążek „Noc". Jednak największy sukces, rzadko spotykany w takiej skali w Polsce, przyszedł w 1997 roku razem z albumem „Nic nie boli tak jak życie". Ponad milion legalnie sprzedanych płyt oraz nie dająca się podsumować liczba prywatnych kopii dała wydawnictwu wielką popularność. Najważniejsza piosenka z płyty, czyli „Takie Tango", dołączyła do klasycznych przebojów grupy. Kolejnym projektem zespołu była płyta

koncertowa „Akustycznie”, z jednym premierowym utworem – „Martwe morze”. Z kolei w 2000 roku ukazała się płyta „Bal wszystkich świętych” z przebojowym utworem tytułowym, a dwa lata później – krążek „Mokre oczy”. Kolejne miesiące przyniosły zmiany w składzie grupy, którą opuścili Marek Raduli oraz Mieczysław Jurecki. Na ich miejsce pojawili się gitarzysta Łukasz Pilch, basista Mirosław Stępień, klawiszowiec Piotr Kominek oraz Ania Patynek grająca na instrumentach perkusyjnych. Już z nimi w składzie Budka Suflera nagrała jak na razie ostatnią płytę „Jest” w 2004 roku. A podczas opolskiego festiwalu, z muzykami na jednej scenie wystąpili także – Urszula, Natalia Kukulska (po raz pierwszy), Felicjan Andrzejczak oraz Piotr Cugowski. Niestety, mimo licznych zapowiedzi – krążek nie odniósł sukcesu komercyjnego.

Pod koniec 2005 roku, do każdego numeru jednego z tygodników – zaczęto dołączać część leksykonu o historii grupy. Seria cieszyła się ogromnym zainteresowaniem ze strony fanów, co podniosło morale muzyków. Jednocześnie narastał konflikt między zespołem a Radulim i Jareckim, co skończyło się sprawą w sądzie. W ostatni dzień 2008 roku Budka Suflera zaprezentowała nowy singiel – „Zostań Jeszcze”. W sierpniu 2009 roku, na deskach Opery Leśnej odbył się koncert w 35. rocznicę utworzenia formacji. Wśród zaproszonych gości nie zabrakło muzyków związanych kiedyś z grupą - Romualda Czystawa, Felicjana Andrzejczaka, Izabeli Trojanowskiej i Urszuli. Gościem specjalnym była Irena Santor. Dwa miesiące później odbyła się premiera najnowszego albumu studyjnego formacji – „Zawsze czegoś brak”.

download (mp3 @320 kbs):

ziddu yandex 4shared mega mediafire zalivalka cloudmailru oboom uplea

back